

menn hér í Vestrheimni í samanburði við æðrar ógöfugri kirkju-deildir, kirkjudeildir, sem samkvæmt trúarjátningum sínum hafa meira eða minna af óbiblíulegum ósannindum auðvitað við hlíðina á mörgu sönnu og góðu og kristilegu. Og mér sýnist það vera meira en lítið gjöfugt ætlunarverk, sem vor íslenzki þjóðflokkur auglýsilega er kallaðr af forsjóninni til, er hann flytr inn í þetta land, að verða hér ein fylking í hinu lúterska kirkjulíði, sem bæði með tilliti til meantunar og kristindómsstefnu stendr öllum kristnum kirkjudeildum ofar og sannarlega á að bera ægishjálmyfir alla trúarflokka þessa lands. Bæði mér og öðrum líkt hugsandi mönnum er af mótstöðumönnum vorum einatt boríð á brýn, að vér séum með sýningum vorum á íslenzku þjóðlífsgröllumunum að svívirða föðurland vort og þjóð vora. En þessir sömu menn sjá sjálfir eiginlega ekkert nýtilegt í þjóðlífsari vorum. Þjóðin er allra-bezta þjóð, segja þeir, en eftir hugsan þeirra á hún þó engan nýtilegan hlut í eigu sinni, ekkert einasta þjóðernislegt atriði, sem hér í nýju landi sé ómaksins vert að varðveita eða berjast fyrir að ná að verða gróðrsett í jarðvegi þessa lands. Ef það er ekki að svívirða sína þjóð, að segja að hún eigi ekkert í andlegri eigu sinni, sem hér í landi sé nokkurs virði, að sem Íslendingar eigi vort fólk hér hið allra bráðasta að verða að engu, þá veit eg ekki, hvað það er að svívirða þjóð sína. Og eg get

ekki hugsað mér neinn svartari íslenzkan nihilismus en þetta. Þégar vér nefnum kirkju vora á nafn og munum eftir því, að móðurkirkjan vor íslenzka er lútersk kirkja, þá ættum vér þó sannarlega að geta séð, að vér höfum sem Íslendingar ákaslega mikla missión hér í landinu, þar sem hin lúterska kirkja landsins er einmitt svo tiltölulega falið. Með því að uppbyggja sína eigin kirkju hér ætti Íslendingar að geta gjört þjóðlífi því, sem þeir eru fluttir hér inn í, miklu meira gagn heldr en þeir gjöra með því að dreifa sér hér út um þrífurnar og gjöra þær með líkanlegri vinnu sinni að blómlegum hveitðikrum, og er þó þetta síðarnefnda gagn, sem þeir vinna landinu, sannarlega ekki lítilsvirði. En það yrði lítilsvirði og frá sjónarmiði íslenzks þjóðernis einskisvirði, svo framarlega sem sú andlega vinna, er forsjónin auglýsilega hefir kallað þá til með því, að láta þá vera fædda og uppalda í lútersku kirkjunni, yrði engin. Eg get ekki lítið öðruvísi á, en að vér slepptum hér algjörlega öllum hinum íslenzka föður- og móður-arfi vorum, svo framarlega sem hin íslenzka lúterska kirkja vor yrði hér að engu. Því að þó að það samkvæmt áðr sögðu sé engan veginn allt í kirkjulega átt, er vér sem þjóðflokkur höfum oss til ágaetis, þá er það alveg víst, eins og það líka er margviðkennt af mönnum heima á Íslandi og hér, að dugi kirkjan vor íslenzka ekki til þess að halda hinum útflutta